

הכּן מנחם מאיר
"איך כוונה להתייחס"

מודעת אבל מוזרה חשפה פרשה נעלמה: גולדה מאיר התנכרה לאחת מנכדותיה והחלמה ממנה מפני שהתביישה בה

אגדת הסבתא

עשרות מודעות אבל פורסמו בעיי-
תוננים, כאשר נפטרה מי שהיתה ראש
ממשלת ישראל — גולדה מאיר. אולם,
בעוד מודעות הממשלה, המפלגות, הסוכי
נות ומודעות של אישים שונים, היו טבי
עיות, היתה מודעה אחת שעוררה מייד
את השומת הלב.

בידיעות אחרונות של היום הרביעי
לפני שבוע, הופיעה מודעה צנועה שבה
התאבלה מאירה מאירסון וינברג על מות
סבתה גולדה מאיר. הנה המודעה:

חנה לבעלה, שאו כבר נפרדה ממנו.
סיפרה חנה: "צילצלתי לאביה של הילדה
והוא הציע לשלוח אותה למוסד, כמובן."
חנה התמרדה נגד בעלה לשעבר ונגד
הרופאים. "היו לי שלושה ימים ולילות
קשים. האם אוכל לגדל את מאירה? האם
יהיה לי הכוח לעמוד בכל הקשיים? כעבור
שלושה ימים הכל היה חתום וברור, אני
אגדל אותה בבית. ככל אם המגדלת את
בתה, באהבה, במסירות ובסבלנות. היא
תהיה ילדה בבית."

סבתא גולדה לא באה לבית-החולים,
לבקר את כלתה, אולם הם תלו זאת
בעיסוקיה הרבים של גולדה שהיתה אחת
הדמויות הציבוריות העסקות ביותר בי
מדינה.

חודש אחרי שנולדה בתם של חנה ומני
חם, אשר קיבלה את השם מאירה, המרמו
על שם מישפחה של גולדה, נפרדו ההור
רים. עול הטיפול במאירה הוטל כולו על
חנה ועל אמה, הסבתא השנייה של מאירה,
אשר אהבה את נכדתה יותר מכל.

באותה תקופה לא היו היחסים בין גול-
דה לחנה טובים, בעיקר בגלל הפרידה
ממנחם, אך למרות זאת, הטריחה גולדה
את עצמה פעם אחרת, לבוא ולראות את
נכדתה, לידידים סיפרה חנה שנים רבות
אחרי-כך: "היא ראתה את הנכדה שלה
פעם אחת בחיים."

ובגיל ארבעה חודשים נחתה על חנה
בשורת איוב, הרופאים הודיעו לה, כי
התגלה שילדתה מונגולואידית ויש להער
בירה מייד למוסד מתאים. בצר לה פנתה

פיצוי

של הטבע

כשמאירה היתה בת שבע, נישאה
חנה בשנית. בעלה הוא ישעיהו
("שייקה") וינברג, מי שהיה מנהל התיאטר
רון הקאמרי וכיום מנהל בית-התפוצות.
כבר אז היתה חנה, למרות כל הקשיים
בגידול ילדתה, יועצת כלכלית לנגיד בנק
ישראל, תפקיד שבו היא מחזיקה עד היום.

שייקה, שלו היתה בת בריאה מנישוי-
אים קודמים, אימץ באופן רישמי את מאיר
רה כבתו, אחרי שנשא לאשה את חנה,
ומאז הוא אביה לכל דבר, הן מהבחינה
הרישמית והן בהיותו אב אוהב ומסור.
לשייקה וחנה נולדו עוד שני ילדים.
אחד מהם, בנימין, הוא פיצוי של הטבע
על פיגורה של אחותו, מאירה. בנימין
הוא גאון, בעל מנת מישכל של 156.

לבנימין היתה דיעה מסוימת מאד על
הטרגדיה של אחותו. כאשר היה ילד
צעיר, וסיפרו לו, כי מאירה אינה אחותו
מאותו אבא, הוא פרץ בבכי. אחרי-כך
הסביר: "אני בכיתי בגלל מאירה. בגלל
זה שהאבא האמיתי שלה מתנכר לה, לא
רוצה לראות אותה ולהכיר אותה."

נראה היה, כי מילחמתה של חנה נשאה
פרי. מאירה היתה בת מישפחה לכל דבר,
ותפסה מקום חשוב בחיי מישפחת וינברג.
אחיה, בנימין, נהג לקחת אותה לקונר
צרטס לנוער ולטפל בה במסירות. גם
חבריו של בנימין, הפכו חבריה של מאיר
רה, למרות הפיגור שלה. חנה ושייקה נהגו
לקחת את בתם לבילויים שלהם, לבתי-
קפה, והיא היתה אורחת קבועה מאחרי
הקלעים של הצגות הקאמרי.

מאירה הודתה בדרכה המיוחדת. באחור
תה הקטנה, רותי, היא טיפלה כמו אמה.
חיתלה אותה, האכילה אותה והשכיבה
אותה לישון.

חזרה

נפרד

מבחינות מסוימות, מאירה היא כמו
כל ילדה בריאה אחרת. הלכה לבית-
הספר נצח-ישראל, היא קוראת וכותבת,
עוסקת במלאכת יד, וכל זאת למרות שמנת
המישכל שלה היא רק 56. מאירה מטפלת
בעצמה, נוסעת לבדה באוטובוסים וכא-
שר היא טועה, היא יודעת שצריך לפנות
לשוטר, כדי שיעזור לה להגיע הביתה.

בכיתה היתה מאירה, שהתפתחות הרי-
עגשית שלה מוגדרת על-ידי רופאים כשל
בת שבע, מתפארת בכך כי היא הנכדה
של גולדה מאיר, אולם הילדים לעגו לה.
גם הם לא שמעו אף פעם על נכדה
נוספת של גולדה.

נראה, כי החינוך שהעניקו שייקה
(המשך בעמוד 40)

מאירה מאירסון (ממושקפת) עם אמה ואחותה רותי
סבתא גולדה ראתה אותה פעם אחת בחיים

כל מי שהכיר את גולדה מאיר נדהם.
גולדה נהגה לספר על ארבעת נכדיה,
שהיתה כה גאה בהם. בנייהם של בנה
מנחם ובתה שרה, קיבוץ רביבים אף
הגדיל לעשות ובראיון עם כמה מחברי
המשק, הם הגדירו את גולדה כמי שהיתה
"הסבתא של כל הנכדים שלנו". אבל אף
אחת מארבעת נכדיה האמיתיים של גול-
דה, אינו נקרא בשם מאירה, ובכל רבי-
בים אין בתורה ששמה מאירה מאירסון-
וינברג. גם בסיפרה האוטוביוגרפית של
גולדה, חיי, היא מספרת על ארבעת נכ-
דיה, ושוב, אף לא לאחד מהם קוראים
מאירה.

הנכדה הנוספת של גולדה לא היתה
תולול של אדם חולני, ואף לא בדיחה
תפלה של יריב לשעבר. המודעה חשפה
לראשונה, אפילו לידידיה הקרובים ביותר
של גולדה, טרגדיה אנושית, המאירה את
דמותה של גולדה מאיר, באור קצת שונה
מתדמת הסבתא המסורה והאוהבת שבה ניי-
סו לצייר אותה.

בשורת

איוב

במשך שנים רבות קיבלה גולדה
מאיר טיפול בבית-החולים ביילנסון
בפתח-תיקוה. כאשר נכנסה גולדה לבית-
החולים בפעם הראשונה, לפני כ-15 שנה,
ידעו רק מעט מהרופאים, שתחילתה של
הטרגדיה של גולדה מאיר, שאינה קשורה
במחלת הסרטן שלה, היתה בדיוק באותו
בית-חולים.

בשנת 1958 הובילה חנה מאירסון לבית
החולים ביילנסון כשהיא כורעת ללדת.
היחס אל חנה בבית החולים, היה כאל
אישה חשונה, הכל ידעו, כי היא נשואה
לבנה של גולדה מאיר, הציל מנחם מאיר-
סון, את הרופאים קצת הפליאה העובדה,